

JERUSALEM ירושלים

אל אחינו בית ישראל
בכל אתר ואתר
ה' עליהם יחיו!

אודות הנעשה בארצנו בעת האחרונה, אשר לדאבון הלב מנסים גורמים שונים להבאיש את ריחה של תורת ישראל במעשים אשר לא יעשו, תוך גרימת חילול שם שמים ברבים, בלא ליתן את הדעת על תוצאות מעשיהם, והגדילו עשות, להשפיל ולהלבין פנים ברבים, לבזות לחרף ולגדף, ואין רוח חכמים נוחה מהם. על כן אמרתי לא עת להחשות, ועצור במילים לא אוכל.

והנני לגלות את דעתי, ולהודיע בשער בת רבים, כי אין זו דרך תורתנו הקדושה, כי דרכיה דרכי נעם, וכל נתיבותיה שלום, וכבר הפליגו רבותינו בחומרת הדברים שבין אדם לחבירו, עד שאמרו שעבירות שבין אדם לחבירו אפילו יום הכיפורים אינו מכפר. וכבר הורונו רבותינו, כי מוטב לאדם שישליך עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חבירו ברבים.

צא ולמד מה שכתב רבינו הרמב"ם (בפרק ו מהלכות דעות הלכה ג), מצוה על כל אדם לאהוב כל אחד מישראל כגופו, שנאמר, ואהבת לרעך כמוך, ויכבד את חבירו כמו שהוא רוצה בכבוד עצמו. וישמע חכם ויוסף לקח.

רבותינו הזהירו (ביבמות סב:) שעל כל אחד לאהוב את אשתו כגופו ולכבדה יותר מגופו, וידבר עמה בנחת ובכבוד ובסבר פנים יפות (הרמב"ם, אישות פרק טו הלכה יט). וכן על האשה לנהוג כבוד בבעלה ביותר, ויהיה בעיניה כמו שר נכבד (הרמב"ם שם הלכה כ). ויחיו יחד באהבה ואחווה שלום וריעות, ועל ידי כך תשרה שכינה בניהם. והברכה והשמחה תהיה במעונם. ויזכו לגדל בניהם ובנותיהם לתורה ולחופה למצות ולמעשים טובים.

ובזה הנני בא להתריע ולהזהיר, מכל אשר בשם ישראל יכונה, לבל לנסות לנצל שעה קשה זו, להסית ולהדיח, ולהרבות מחלוקת בתוך עמינו, לשלח מדנים ולפלג בין האחים, כי אחריתה מי ישורנו, והרי בעוון שנאת חנם חרב בית מקדשינו, ורק באהבת חנם יבנה.

את אחי אנכי מבקש, אל נא אחי תרעו, לבזות ולהשפיל את כבוד התורה והיהדות, כי היא חיינו ואורך ימינו, והיא סוד קיומינו בכל שנות גלותינו, ועלינו לכבד זה את זה, ולקרב לב הבריות לאביהם שבשמים, והאמת והשלום אהבו.

ויהי רצון שהשלום והאחווה יחזרו לשכון בתוך גבולינו, ברבות הטובה, ויאמר לשטן המשחית הרף, ויקויים בנו הפסוק ה' עוז לעמו יתן, ה' יברך את עמו בשלום.

בברכת התורה

עובדיה יוסף
ראשון לציון

נשיא מועצת חכמי התורה

